

nejší konflikt. Autorov experiment s deťmi potvrdili aj výskumy s kryсами.

T. Tomaszewski sa v práci, o ktorej referuje pod názvom Experimentálny výskum dočasného zabúdania pokúša zaviesť novú experimentálnu metódu na výskum dočasného zabúdania.

Zpráva *A. A. Smirnova* Pamäť vo vzťahu k povahe činnosti upozorňuje predovšetkým na vplyv činnosti na spontánne neúmyselné podržanie. Človek podrží lepšie to, čo uľahčuje, alebo naopak prekáža uskutočneniu nejakej činnosti. Závisí ďalej napr. aj od vplyvu viac-menej aktívnej povahy uskutočňovania činnosti, ako aj od postavenia, aké ten alebo onen predmet, fakt, zaujíma vo vzťahu k uskutočňovanej činnosti: či ide o okamžitý cieľ alebo len o jednu z podmienok činnosti.

H. C. A. Dale v zpráve Prístroj na štúdium hľadania hovorí o význame navrhovaného prístroja pre štúdium správania pri hľadaní, napr. chyby v zariadení. Prístrojom možno napr. sledovať, ako náhly úspech pri neúčinnnej metóde ovplyvní metódu, ktorú si človek v budúcnosti vyvolí. Prístroj je tiež vhodný na štúdium bludiskového učenia.

Vedle symposií probíhaly i tri pracovné porady označené ako kolokvia.

V kolokviu I. Výuka a výcvik psychologa je poukázano na odlišnosti ve stanovách, týkajúcich se stavu psychologie v různých zemích. Pro každou zemi však mohou být různá stanoviska o jednotlivých bodech stanov velmi užitečná.

V kolokviu II. Psychologická terminologie bylo jednáno hlavně o tříjazyčném (angl.—fr.—něm.) mezinárodním psychologickém slovníku. Mezinárodní slovník na rozdíl od dosavadních slovníků národních (Dorsch F.: *Psychologisches Woerterbuch*, Hamburg: Meiner—Bern: Huber 1957/58; Drever J.: *A Dictionary of Psychology*, Penguin, 1955, Piéron H.: *Vocabulaire de la Psychologie*, Paris: Presse Universitaire, 1951), má usnadnit čtenáři pochopení psychologických textů v uvedených řečech. Má se též při výkladu snažit o větší objektivitu.

V kolokviu III. Spolupráce mezi psychology a neuropsychiatry bylo konstatováno, že studium chování pomocí objektivních metod moderní užití psychologie se stalo vědou velmi specialisovanou, která vyžaduje úzkou spolupráci odborníků různých oborů s přesně vymezenou kompetencí.

(kol.)

ZPRÁVA O I. ČESKOSLOVENSKÉM PSYCHIATRICKÉM KONGRESU S MEZINÁRODNÍ ÚČASTÍ

Psychiatrická sekce Čs. lékařské společnosti J. E. Purkyně za spoluúčasti Čs. psychologické společnosti pořádala ve dnech 7.—11. IX. 1959 v Lázních Jeseníku I. československý psychiatrický kongres s mezinárodní účastí. Kongresu předsedal prof. MUDr. O. Janota.

Hlavním tématem kongresu byly neurosy s jejich biologickou, psychologickou a sociální problematikou. Dalšími body programu byly toxické psychické poruchy a alkoholismus. Neurosám byly věnovány celé první tři dny kongresu. Pro stručnost uvedeme jmenovitě toliko práce, jež se bezprostředněji dotýkají vlastní psychologické problematiky v rámci řešení základních otázek sjezdu.

Podle obsahové náplně byly referáty našich i zahraničních autorů v otázce neuros rozdělány do tří tematických okruhů:

a) Referáty, zabývající se základními teoretickými otázkami neuros (na příklad problémy metodického přístupu ke zkoumání neuros, různými koncepcemi neuros, otázkami etiologie a patogeneze). V této souvislosti upozorňujeme na základní metodologický referát autorů Knoblocha, Láta a Srnce »Základní problémy výstavby teorie neuros«, dále na referát prof. Mjasiščeva, reprezentující současnou psychopatologickou koncepci neuros v SSSR, na práci prof. Massermanna, ve které byla ve zkratce podána jeho teorie psychodynamické psychiatrie, a na referát Wittkowerův, zabývající se významem kulturních faktorů ve vztahu k etiopatogenezi psychických poruch.

b) Referáty věnované psychopatologii a patofysiologii neuros (například významu hodnocení a hodnot pro psychopatologii a terapii, fyziologickému rozboru neurotických změn v činnosti mozku, vztahu sexuálních deviací k neurosám, vztahu neuros k psychopatiím, epilepsii, poruchám systému hypofysoovariálního, otázce EEG u neuros atd.). Z psychologického hlediska byly předneseny zajímavé referáty prof. Vondráčka »Význam hodnocení a hodnot v psychologii, psychopatologii a terapii neuros«, prof. Bassina, který shrnul zásadní kritické připomínky sovětské psychiatrie k neofreudismu, dále experimentálně psychologická studie Leidermana a spolupracovníků, zabývající se zkoumáním sensorické deprivace ve vztahu k neurosám, studie Svorada, studujícího regresi chování na zvířecím modelu aj.

c) Referáty zaměřené na psychoterapii

a prevenci neuros. V této sekci se prof. Hoff zabýval základními otázkami duševní hygieny, Wolf vytkl teoretické problémy v psychoterapii neuros, prof. Moreno pojednal o skupinové psychoterapii, zvláště pak o psychodramatu, doc. Konečný zdůraznil význam teorie hodnocení a hodnot pro psychoterapii neuros. V této sekci byly také řešeny otázky různých konkrétních terapeutických přístupů k neurosám (hypnosa, komplexní psychoterapie, zdravotnická osvěta aj.).

Na základní problematiku referátů navazovaly diskusní večery na téma »Základní problémy neuros« za vedení prof. Vondráčka a »Základní problémy psychoterapie neuros« za vedení prof. Janoty.

Další dva kongresové dny byly věnovány otázkám toxicky podmíněných psychických poruch a v souvislosti s tím také problémům alkoholismu. Zde se zmiňujeme zvláště o práci Hacketta, který se zabýval změnami osobnosti po vyvolání elektrolytic-

kých lezí ve frontálních lalocích a talamu člověka, Bultasové a kolektivu, kteří se zabývali psychopatologií a biochemií experimentálních psychos, vyvolaných anticholinergickými halucinogeny, Synkové se spolupracovníky, kteří objektivně zjišťovali některé známky poškození CNS u akutních otrav průmyslovými jedy. V rámci problematiky alkoholismu považujeme za užitečné uvést referát Skály a spolupracovníků »Od alkoholické euforie k alkoholické toxikomanii« a Študenta a Mařové »Psychické poruchy u manželek alkoholiků«.

Kongres umožnil našim i zahraničním psychiatrům i psychologům zajímavou vzájemnou výměnu názorů a cenných zkušeností, shrnul v hrubých rysech výsledky dosavadního bádání, zejména v oblasti neuros, a podtrhl nejasné a sporné otázky, čímž dal mnoho podnětů k další intenzivní práci a výzkumu v této oblasti.

E. Syřiřtová, J. Diamant